

167. I sen nu ej vad som är gånget.

Skeppsbrottet.

Raskt.

I sen nu ej, vad som är gång - et, Ett eng - elskt ost - in di - e -
skepp! E - ma - nu - el män - de det he - - ta, När som det av
sta - pe - len gick — När som det av sta - pe - len gick.

2. När vi ifrån Engeland segla
Den artonde maj uti fjor,
God vind, den oss icke fela,
Alle man går förnöjd ombord.

3. När havet, det börjar att brusa,
Och skeppet, det reser sig opp
Och vindarna börja att tjuta,
Det surrar i mast och i tåg.

4. Det, stötte så hårt mot en klippa,
Att skeppet i stycken månde gå,
De unga matrosar månde vanka
Ut i havet på böljan den blå.

5. En del sprungo vilda i havet,
En del tankte simma iland,
En del blev i skeppet begravne,
När som allting var uppfyllt med vand

6. Nu är jag av slupen upptagen,
Nu vill jag beklaga min nöd,
Nu vill jag min skapare prisa,
För jag ej på sjön har blitt död.